

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління
персоналом (МАУП), 2012

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

Курчина Т. О.

Державне управління забезпеченням
інформаційної безпеки:
організаційно-правовий аспект 248

Левандовська Н. М.

Удосконалення методів планування
виробництва та реалізації продукції
на підприємстві 252

Маяцька О. Ю.

Соціально-психологічна взаємодія
студента і студентської групи
в аспекті формування стандартів
спільної поведінки 255

Медвідь М. Ф., Ольховик А. А.

Соціальна політика в Україні:
теорія і практика 262

Носуля О. П.

Необхідність упровадження засад
світового досвіду з проблем
організованої злочинності
та корупції в Україні 267

Пилипишин С. С.

Управління фінансами фізичних осіб .. 274

Проценко І. О.

Державний вимір освітньої
парадигми 277

Радзімовська С. Ф.

Європейська інтеграція та суверенітет
національних держав 283

Січкарь О. М.

Аналіз економічного потенціалу
підприємства 286

Стогний Е. М., Крещ А. М.

Трансформація природної
и политической рент 290

Тимошин Ю. В.

Методологія аналізу державного
управління в класичних і сучасних
державно-правових дослідженнях 293

Третяк О. Л.

Служба безпеки України в системі
державного управління України 300

Чайковська Л. В., Сацевіч В. О.

Міжнародно-правова та економічна
парадигма сучасного ринку
паливно-енергетичних ресурсів 304

Бабак А. К.

Політичний режим та механізм
державного управління в Україні 308

Бурла С. С.

Підвищення соціального захисту
державних службовців як умова
забезпечення їх діяльності 312

Вахній О. В.

Основні напрями державного
регулювання суспільної моралі
в Україні 315

Гулай Л. А.

Гендерний аспект проблеми насильства
над жінками в сім'ях 319

Дубова О. О.

Реформування системи місцевого
самоврядування в умовах
євроінтеграції України 321

Сірик А. О.

Становлення правової держави
в Україні 324

Сурженко М.

Проблеми розподілу владних
повноважень в Україні
в умовах євроінтеграції 327

Черненко Ю. С.

Роль спадщини Іммануїла Канта
для становлення сучасної
української держави 330

Алжум Майсара

Інформаційна діяльність
у сфері державного управління 335

Бушин О. О.

Політична освіта в Україні
в сучасних умовах 338

Костенко А. Ю.

Регіональна політика
в Україні 340

Содель Ю. В.

Виконавча влада і місцеве
самоврядування в умовах становлення
правової держави в Україні 343

Медвідь Ф. М., Кулявець А. В.

Формування владної еліти
в Україні: питання теорії
і практики 346

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 335–337

Система державного управління охоплює, на думку фахівців, такі елементи: а) суб'єкти управління, тобто органи виконавчої влади; б) об'єкти управління, тобто сфери та галузі суспільного життя, що перебувають під організуючим впливом держави; в) управлінська діяльність (процес), тобто певного роду суспільні відносини, через які реалізуються численні прямі та зворотні зв'язки між суб'єктами і об'єктами управління [6, 267–298].

Процес державного управління розуміється в цьому сенсі як сукупність послідовних дій суб'єктів управління, спрямованих на практичну реалізацію упорядкованого впливу на об'єкти управління в комплексі з відповідним зворотним зв'язком між об'єктами та суб'єктами. Іншими словами, у процесі державного управління виконується певна сукупність дій, що приводить до бажаної динаміки управлінських результатів, зокрема, проводяться в життя прийняті закони й політика, проголошувані вищою публічною владою" [7, 28–30].

Інформаційна функція управління держави, на думку аналітиків, тільки починає "входити" у свої права. Її виникнення і становлення пов'я-

зане з тенденцією переходу українського суспільства до інформаційної стадії розвитку — інформаційного суспільства. У такому суспільстві політика й інформація — взаємозалежні явища, що впливають одного на одне в процесі соціального управління. Інформаційне суспільство — це громадянське суспільство з розвиненим інформаційним виробництвом і високим рівнем інформаційно-правової культури, у якому ефективність діяльності людей забезпечується розмаїттям послуг, заснованих на інтелектуальних інформаційних технологіях та технологіях зв'язку [8, 116–122]. Інформаційне забезпечення є базою, на якій ґрунтується управлінська діяльність органів державного апарату. Інформацію тут варто розглядати як певну сукупність різноманітних повідомлень, відомостей, даних про відповідні предмети, явища, процеси, відносини. Ці відомості, будучи зібраними, систематизованими і перетвореними в придатну для використання форму, відіграють в управлінні істотну роль. Головна мета системи інформаційного забезпечення державного управління полягає в тому, щоб на базі зібраних вихідних даних одержати повторну інформацію, яка є ос-

новою для прийняття управлінських рішень. Досягнення цієї мети складається з вирішення ряду приватних завдань, таких як збирання первинної інформації, її збереження, розподіл між структурними підрозділами органу управління та їх працівниками, підготовка до переробки, власне переробка, надання органу управління в переробленому виді, забезпечення прямих і зворотних зв'язків у її циркуляції.

Документи різноманітних служб, які зараз надходять до органів державної влади та управління, найчастіше не містять відомостей, які достатні для прийняття управлінських рішень. Вони, як правило, розрізнені і не систематизовані, не дають цілеспрямованого та адекватного уявлення про об'єкти управління, малюють так би мовити суперечливу картину, оскільки дані, які містяться в них, неоднозначно, а часом різноспрямовано характеризують процеси, що відбуваються. Істотну роль у підвищенні результативності використання інформації могли б зіграти її систематизація, обробка, акумулювання та експертиза.

Організацію цієї роботи, а також аналіз інформації, що надходить, її обсягів, якості та актуальності можна покласти на відповідний орган, наприклад, інформаційно-аналітичний відділ.

В Україні, на думку багатьох аналітиків, починає формуватися інформаційне законодавство, яке на сьогодні являє собою неофіційну інкорпорацію існуючих нормативно-правових актів. Усі гілки влади приділяють пильну увагу правовому регулюванню інформаційних проце-

сів, що відбуваються в суспільстві. Закономірним є й те, що в перехідний період, коли не всі головні інформаційні відносини врегульовані на рівні закону, зростає роль указів і розпоряджень Президента, що є обов'язковими до виконання на території України.

Важливою подією в галузі інформатизації стало прийняття Національної програми інформатизації, причому вперше в нашій державі механізм реалізації програми такого рівня було закріплено саме в Законі України "Про Національну програму інформатизації" [3; 4; 2; 5]. Ця державна політика інформатизації формується як складова соціально-економічної політики держави в цілому і спрямована на раціональне використання науково-технічного і промислового потенціалу, матеріально-технічних і фінансових ресурсів для створення сучасної інформаційної інфраструктури в інтересах вирішення комплексу поточних і перспективних завдань розвитку України як незалежної демократичної держави з ринковою економікою.

У період так званих "інформаційних погроз", а також у зв'язку з вимогою прозорості єдиного інформаційного простору України, що формується з урахуванням національної безпеки країни, варто проводити відповідну політику в галузі інформаційної безпеки нашої держави. Слід звернути увагу на те, що інформаційна безпека — це лише частина загальної стратегії. Головне завдання найближчим часом полягає в проведенні збалансованої, гнучкої політики в галузі інформаційної безпеки [8, 116–121].

Отже, динаміка змін у сфері інформаційних відносин не завжди відповідає термінам реалізації державної політики (програм) інформатизації. Очевидно, що на це є й об'єктивні причини. Труднощі, що пов'язані з перехідним періодом становлення України як незалежної держави, не дають можливості в передбачені терміни реалізувати вимоги нормативно-правових актів.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Закон України “Про інформацію” від 2 жовтня 1992 р. // ВВР України. — 1992. — № 48. — Ст. 650.
3. Закон України “Про Національну програму інформатизації” від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісн. України. — 1998. — № 18.
4. Постанова Верховної Ради України “Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на 1999–2001 роки” від 13 липня 1999 р. // ВВР України. — 1999. — № 37. — Ст. 335.
5. Закон України “Про Концепцію Національної програми інформатизації” від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісн. України. — 1998. — № 18.
6. Арістова І. В. Державна інформаційна політика: організаційно-правові аспекти: Монографія / За заг. ред. О. М. Бандурки. — Х.: Вид-во Ун-ту внутр. справ, 2000. — 368 с.
7. Дубенко С. Д., Максименко К. О., Овчарук О. В. та ін. Споживча політика в системі державного управління: Навч.-метод. посіб. / За заг. ред. К. О. Максименко, О. В. Овчарук, Н. Г. Протасової. — К., 2009. — 248 с.
8. Медвідь Ф. М. Інформаційна безпека України: генеза і становлення // Наук. пр. МАУП / Редкол.: В. Б. Захожай (голов. ред.) та ін. — К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2010. — Вип. 2(25). — С. 116–122.